

Život Cirkvi

Ročník 14

10/2007

**Foley: Katolícke médiá musia pripomínať
základné pravdy o živote človeka**

Nad portugalským referendum

Jedenásteho marca uplynie mesiac od portugalského referenda, v ktorom obyvatelia tejto malej krajiny na Pyrenejskom poloostrove rozhodovali o liberalizácii potratov. Doteraz platná legislatíva

umožňuje vykonať interrupciu do dvanásteho týždňa v prípade znásilnenia, ťažkej deformácie plodu a ohrozenia zdravia ženy. Referendum bolo neplatné, lebo sa ho zúčastnilo len 44 percent oprávnených voličov. Mnohých odradili zmätočné diskusie v médiách. Pre ďalších bolo dôvodom neúčasti presvedčenie, že právo na život nemôže byť predmetom referenda. Z tých, ktorí prišli voliť, šesťdesiat percent hlasovalo za liberalizáciu. Jej zástancovia považujú výsledok za svoje víťazstvo. Hneď na druhý deň socialistický premiér José Sócrates oznámil, že napriek tomu, že nezískal jednoznačný mandát od voličov, predloží návrh zákona o umelom prerušení tehotenstva, ktorý by umožňoval vykonať potrat na žiadosť ženy do desiateho týždňa. Toto politické rozhodnutie je dôkazom, že socialistická vláda chce túto právnu normu aj bez jasnej podpory voličov.

V súvislosti s touto udalosťou si všimnime aj ďalšie fakty. Bezprostredne pred referendum vystúpil v médiách jeden z pomocných biskupov, predseda Rady pre laikov a rodinu monsignor Carrilho. Podľa jeho slov pre Katolícku cirkev je základným princípom právo na život od počatia po prirodzenú smrť. To však neznamená, žeby si Cirkev nebola vedomá sociálnych a ľudských problémov, ktoré stoja v pozadí problémov abortov. Treba si však uvedomiť, že potrat tieto problémy nerieši. Viac ako ich legalizácii by spoločnosť mala venovať väčšiu pozornosť výchove k zodpovednému rodičovstvu a pomoci matkám v núdzi. Zdá sa, že predstaviteľov miestnej biskupskej konferencie výsledok referenda trochu zaskočil. Hoci nebolo platné, prevaha zástancov potratov je znakom veľkých kultúrnych zmien v krajine. Ako ďalej napísali portugalskí biskupi vo vyhlásení na stretnutí vo Fatime krátko po plebiscite, je to dôvod na intenzívnejšiu evanjelizáciu. Každý potrat je ťažkým hriechom, pretože odporuje prikázaniu „Nezabiješ!“ Odporcov liberalizácie podporilo aj 56 poslancov Európskeho parlamentu, medzi nimi aj niektorí zo Slovenska. Vo svojom stanovisku označili interrupciu za nerozumné násilie, ohrozujúce právo na život nenarodeného dieťaťa.

Portugalské referendum si zaslúži pozornosť aj v inom ohľade. Útok na právo nenarodených detí bol silným impulzom pre tisíce laikov. V krajine sa zmobilizovali mnohé občianske združenia, ktoré v premyslenej kampani rôznou formou vysvetľovali a presviedčali. Za niekoľko týždňov intenzívnej práce stiahli náskok zástancov liberalizácie na minimum. Pred referendum si nikto netrúfal odhadnúť, ako dopadne. Podľa niektorých aktérov išlo o najväčšiu mobilizáciu kresťanských laikov v modernej histórii Portugalska.

Niektorí zástupcovia kresťanských organizácií vyslovili názor, že za snahou o uvoľnenie legislatívy je odpor voči všetkému, čo je kresťanské. Na prvý pohľad to vyzerá byť ako premyslená konšpirácia. Ale len do chvíle, kým víťazi neoznačili za porazených Katolícku cirkev s jej morálkou.

Portugalské referendum je len ďalším ohnivkom v reťazi útokov na život, ktoré sa v dnešnej dobe vo svete objavujú. Propagátori antikoncepcie často argumentujú, že jej používaním sa ženy vyhnú neželaným tehotenstvám, a v konečnom dôsledku bude menej potratov. Skúsenosti posledných rokov ukazujú, že je to lož. Za príklad nám poslúžia tri vyspelé krajiny, kde je antikoncepcia voľne dostupná. Podľa britského denníka Daily Telegraph, ktorý nedávno zverejnil údaje z ministerstva zdravotníctva, v roku 2005 podstúpilo potrat viac ako 18 tisíc dievčat mladších ako 18 rokov. Pre 1300 z nich to bol už druhý potrat a pre 90 dokonca tretí. Od roku 1999 narástol vo Veľkej Británii počet neploletých dievčat pri potratoch o sedem percent. Asi polovica žien v Spojených štátoch amerických, ktoré podstúpili potrat v roku 2002, to neurobila prvý raz. V Španielsku bolo v roku 2004 uskutočnených viac ako 91000 potratov, čo znamená medziročný osempercentný nárast. Čo z toho vyplýva? Používanie antikoncepcie podporuje nezodpovedné správanie a zvyšuje počet vražd nenarodených detí. Liberalizácia potratov je prirodzeným dôsledkom tejto mentality.

Svätý otec Benedikt XVI. hovorí, že útoky na život nemožno tolerovať. Má pravdu. Dnes sú to potraty. Väčšina európskych krajín však stojí pred problémom eutanázie. Začína sa tým, že dlhodobo trpiaci človek žiada lekárov a verejné authority o možnosť ukončiť svoj život. Za súhlasom s eutanáziou nie je len falošný súcit, ale najmä názor, že život má cenu len vtedy, ak je človek zdravý a šťastný. Skončiť sa to môže aj tak, že iný človek bez nášho vedomia rozhodne o našej smrti. Útoky na život, kdekoľvek na svete, sa dotýkajú aj nás. Referendum v Portugalsku nech je pre nás inšpiráciou k lepšiemu poznaniu právd viery i angažovanosti v prospech života.

komentár Antona Ziolkovského

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu 4. marca napoludnie pomodlil spolu s veriacimi zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry,

v dnešnú druhú pôstnu nedeľu evanjelista Lukáš zdôrazňuje, že Ježiš vystúpil na vrch ‚modliť sa‘ (Lk 9, 28) spolu s apoštolmi Petrom, Jakubom a Jánom. Kým sa modlil (Lk 9, 29), odohralo sa oslnivé tajomstvo jeho premenenia. Pre troch apoštolov výstup na vrch znamenal účasť na Ježišovej modlitbe. Ježiš sa často utiahol na modlitbu zvlášť pred svtaním, po západe slnka a niekedy aj na celú noc. No iba tentoraz – na vrchu – chcel Ježiš svojim priateľom zjaviť vnútorné svetlo, ktoré ho naplňalo: ‚Ako sa modlil, zmenil sa vzhľad jeho tváre‘ – čítame v evanjeliu – ‚a jeho odev zažiaril belobou‘ božskej osoby vteleného Slova (porov. Lk 9, 29).

V Lukášovom rozprávaní sa však nachádza ešte ďalší detail, ktorý si zaslúži pozornosť, a to predmet rozhovoru Ježiša s Mojžišom a Eliášom, ktorí sa objavili pri jeho premenení. ‚Hovorili‘ – ako uvádza evanjelista – ‚o jeho odchode (po grécky – exodos), ktorý sa mal uskutočniť v Jeruzaleme‘ (Lk 9, 31). Ježiš bol verný Zákonu a počúval Prorokov, ktorí mu rozprávali o jeho smrti a zmŕtvychvstaní. Počas intímneho dialógu s Otcom neutiekol pred poslaním, pre ktoré prišiel

na svet, hoci vedel, že na to, aby dosiahol slávu, bude musieť prejsť krížom. Naopak, Kristus sa so svojím poslaním ešte hlbšie stotožnil a naplno priľnul k Otcovej vôli. Ukázal nám tým, že opravdivá modlitba spočíva v zjednotení vlastnej vôle s Božou vôľou.

Modlitba preto nemá byť pre kresťana útekou od reality a zodpovednosti, ale prijatím reality a zodpovednosti so všetkými jej dôsledkami v dôvere, že Pán ma verne miluje nevyčerateľnou láskou. Potvrdenie premenenia sa paradoxne uskutočnilo na Olivovej hore (porov. Lk 22, 39 – 46), kde sa Ježiš v smrteľnej úzkosti s dôverou odovzdal do Božej vôle. V tomto okamihu sa jeho modlitba stala zárukou spásy nás všetkých. Kristus v skutočnosti prosil nebeského Otca, ‚aby ho oslobodil od smrti‘ – a ako píše autor Listu Hebrejom – ‚bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť‘ (Hebr 5, 7). Dôkazom tohto vyslyšania sa stalo Ježišovo vzkriesenie.

Drahí bratia a sestry, modlitba nie je akýmsi vedľajším doplnkom, nie je nejakou voľbou. Modlitba je otázkou života a smrti. Iba ten, kto sa modlí – teda kto sa zveruje Bohu so synovskou láskou –, môže vojsť do večného života, ktorým je Boh sám. Počas tohto Pôstneho obdobia prosme Máriu, Matku vteleného Slova a Učiteľku duchovného života, aby nás učila modliť sa tak, ako učila svojho Syna, aby sa naša existencia premenila svetlom jeho prítomnosti.” RV, -ls-/ snímka -pz-

Benedikt XVI. na záver duchovných cvičení: Máme srdcia u Pána

Vatikán (3. marca, RV) – Na záver duchovných cvičení sa v sobotu Svätý Otec poďakoval exercitátorovi kardinálovi Giacomovi Biffimu hneď dvojnásobne – listom aj záverečným príhovorom v mene všetkých účastníkov. Pripomenul omšové zvolanie „Hore srdcia!“ a odpoveď ľudu „Máme ich u Pána.“. „Obávam sa, že táto odpoveď býva často skôr obradová ako bytostná,“ konštatoval Benedikt XVI. a poďakoval sa kazateľovi za to, že im naozaj pomohol pozdvihnúť srdcia k pravej skutočnosti. „Počas vašej prvej kázne som si všimol, že na mozaike môjho kľáčadla je zobrazený vzkriesený Kristus obkolesený anjelmi, ktorí lietajú,“ povedal pápež a svoje pozorovanie pretavil do skúsenosti o tom, ako sa možno aspoň trochu vymaniť z gravitačnej príťažlivosti každodenných sta-

rostí, vstúpiť do gravitačného poľa Zmŕtvychvstalého a tak vystúpiť do výšok.

Ďalej sa Svätý Otec emeritnému bolonskému arcibiskupovi poďakoval za prenikavú a presnú diagnózu mnohých fenoménov dnešnej doby, ako aj za povzbudenie do ešte väčšej lásky k Cirkvi, ktorú sv. Ambróz nazval *Immaculata ex maculatis*. Osobitne Benedikt XVI. spomenul realizmus a humor kardinála Biffiho. „Slová, že náš Pán má isto aj svoje nedostatky, by som sa síce neodvážil predložiť na posúdenie Kongregácii pre náuku viery, ale v každom prípade sme sa veľa naučili a vaše myšlienky nás budú sprevádzať nielen v najbližších týždňoch,“ uzavrel Svätý Otec svoje poďakovanie za duchovné cvičenia, ktoré sa skončili dnes. -te-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Svätý Klement

Pred generálnou audienciou Benedikta XVI., ktorá sa uskutočnila v stredu 7. marca predpoludním v Aule Pavla VI. vo Vatikáne, sa Svätý Otec v Bazilike sv. Petra stretol v rámci úradnej návštevy ad limina apostolorum s predstaviteľmi konferencie biskupov talianskeho regiónu Piemont. V príhovore poukázal na to, že v dnešnej dobe nie je ľahké šíriť evanjelióvu zvesť, a povzbudil biskupov, aby vo veriacich podporovali duchovno prejavujúce sa vo všetkých podobách kresťanského života, v intímnej potrebe Boha a v znovuobjavení hodnoty modlitby.

Na samotnej generálnej audiencii sa zúčastnilo asi 16 000 veriacich a pútnikov z rôznych častí sveta. Svätý Otec sa vo svojej katechéze zameril na život a pôsobenie jedného z apoštolských otcov ranej Cirkvi – sv. Klementa, ktorý bol tretím nástupcom sv. Petra. Žil v posledných rokoch 1. storočia a stretol sa s niektorými z apoštolov. „Tento rímsky biskup si získal takú autoritu a prestíž, že mu bolo pripísané autorstvo rôznych písomností. Jediným dielom, ktorého autorom je celkom určite, je však List Korint'anom. Veľký ‚archivár‘ prvokresťanstva Eusébius z Cézarey ho prezentuje týmito slovami: ‚Od Klementa máme jeden list všeobecne považovaný za autentický, ktorý má zvlášť obdivuhodný obsah. Napísal ho v mene rímskej cirkvi korintskej cirkvi...‘ (Hist. Eccl. 3, 16). Tento list si získal vážnosť takmer kánonickú. Na začiatku tohto po grécky napísaného listu sa Klement sťažuje na ‚neočakávané protivenstvá, ktoré nás tak náhle a jedno za druhým postihli‘ (1, 1) a ktoré mu zabránili vyjadriť sa skôr. Týmito ‚protivenstvami‘ myslí zrejme prenasledovanie zo strany cisára Domiciána, lebo list je datovaný do obdobia nasledujúceho bezprostredne po smrti cisára a po skončení prenasledovania, dá sa povedať, hneď po roku 96.“

Ako uviedol Benedikt XVI., účelom Klementovho listu bolo v pokoji zjednotiť Korint'anov, obnoviť ich vieru a upevniť tradíciu, ktorú krátko predtým prijali od apoštolov. „Môžeme povedať, že tento list predstavuje prvé uplatnenie rímskeho primátu po smrti sv. Petra. Klementov list sa zaoberá témami veľmi milými a blízkymi apoštolovi Pavlovi, ktorý Korint'anom tiež napísal dva rozsiahle listy. Ide najmä o dodnes aktuálnu teologickú dialektiku indikatívu spásy a imperatívu morálne správneho konania, ale predovšetkým o radostnú správu o milosti, ktorá prináša spásu. Pán nás predchádza, odpúšťa nám, dáva nám svoju lásku a milosť byť kresťanmi - jeho bratmi a sestrami. Táto správa naplní naše životy radosťou a poskytuje istotu nášmu konaniu: Pán nás neustále predchádza svojou milosťou a jeho dobrota je vždy väčšia ako všetky naše hriechy.“

Svätý Otec ďalej povedal, že Klement v Liste Korint'anom vyzýva veriacich k pokore a bratskej láske – teda k dvom cnostiam, ktoré sú základom existencie Cirkvi: „Sme svätý ľud, povzbudzuje Klement,

‚konajme teda všetko, čo svätosť vyžaduje‘ (30, 1). Rímsky biskup zvlášť pripomína, že Pán ‚ustanovil, kde a kým má byť vykonávaná bohoslužba, aby bola vykonaná sväto a so skutočnou zbožnosťou a mohla byť prijatá jeho vôľou... Najvyšší veľkňaz má predpísané vlastné liturgické funkcie, kňazi majú určené úkony, leviti svoje služby. Laici sú viazaní príkazmi pre laikov‘ (40, 1 – 5).“ Benedikt XVI. ďalej podčiarkol: „Všimnite si, že v tomto liste z konca 1. storočia sa prvý raz v kresťanskej literatúre používa grécky termín láikos, čo znamená člen laosu, čiže Božieho ľudu. Týmto spôsobom - odvolávajúc sa na liturgiu starého Izraela - Klement ukazuje predstavu ideálnej Cirkvi. Je zhromaždená ‚jediným Duchom milosti, vyliatom na nás‘, ktorý oživuje rôzne údy Kristovho tela, v ktorom všetci, zjednotení bez akéhokoľvek rozdelenia, sme ‚údmi pre seba navzájom‘ (46, 6 - 7).“

Tieto Klementove slová Svätý Otec interpretoval tak, že odlišnosť medzi laikom a duchovenstvom neznamená protiklad, ale organické spojenie rôznych častí jedného tajomného tela. „Cirkev naozaj nie je miestom zmätku a anarchie, kde si človek môže v každej chvíli robiť, čo sa mu zachce. V tomto organizme s rozčlenenou štruktúrou každý vykonáva službu podľa povolania, ktoré dostal... Klement jasne vyjadruje náuku apoštolského nasledovníctva. Normy, ktoré ju riadia, pochádzajú v konečnom dôsledku od samotného Boha. Otec poslal Ježiša Krista, ktorý si vybral apoštolov. Tí potom vybrali vodcov prvých spoločenstiev a ustanovili, aby po nich prišli ďalší muži hodní tohto úradu.“

Svätý Otec poukázal na Klementovo tvrdenie, že Cirkev má sviatosťnú štruktúru, nie politickú, a je predovšetkým Božím darom, nie dielom človeka. Pôsobenie Boha, ktorý prichádza, aby sa s nami stretol v liturgii, predstihuje naše rozhodnutia a myšlienky. „Klement chváli Boha a ďakuje mu za jeho obdivuhodnú prozreteľnosť lásky, ktorá stvorila svet a snaží sa o jeho spásu. Zvláštnu dôležitosť v jeho liste predstavuje modlitba za vládcov,“ povedal Benedikt XVI. a dodal, že Klement ňou uznal legitimitu politických inštitúcií v rámci poriadku určeného Bohom a zároveň vyjadril starosť o to, aby tieto authority boli poslušné Bohu a „uplatňovali moc, ktorú im dal Boh v pokoji, miernosti a so zbožnou úctou“ (61, 2).

Na generálnej audiencii sa zúčastili aj pútnici zo Slovenska. Svätý Otec im adresoval osobitný pozdrav: „Zo srdca pozdravujem pútnikov z Čadce a Gaboltova, Krušoviec a Piešťan, Krakovian a Levíc. Bratia a sestry, Pôstne obdobie nás pobáda, aby sme uznali v Ježišovi Kristovi našu najväčšiu nádej. Pozývam vás, aby ste boli vo svete vernými svedkami jeho radostnej zvesti o vykúpení. Ochoťne žehnám vás i vaše rodiny. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Na záver generálnej audiencie udelil Svätý Otec všetkým prítomným apoštolské požehnanie. **RV, -dj-**

List Benedikta XVI. čínskym katolíkom bude zverejnený na Veľkú noc

Vatikán (2. marca, RV) – List pápeža Benedikta XVI. čínskym katolíkom bude zverejnený v čase Veľkej noci, aby povzbudil veriacich, objasnil záležitosti, týkajúce sa cirkevnej náuky a apeloval na plnú náboženskú slobodu. Uviedol to pre agentúru CNS biskup Hongkongu kardinál Joseph Zen Ze-kiun. Prísľub Svätého Otca napísať list zverejnila Svätá stolica po dvojdnovej konferencii o náboženskej situácii v Číne, ktorá sa uskutočnila koncom januára. Podľa kardinála bude list preložený do čínštiny a zaslaný vláde najľudnatejšej krajiny sveta niekoľko dní predtým, ako sa o jeho obsahu dozvie verejnosť. **-dj-**

Postsynodálna apoštolská exhortácia pápeža Benedikta XVI. o Eucharistii

Vatikán (7. marca, RV/CNS) – Postsynodálna apoštolská exhortácia pápeža Benedikta XVI. na tému Eucharistia, zdroj a vrchol života a misie Cirkvi, ktorá bude uverejnená 13. marca pod názvom Sacramentum Caritatis, hovorí o výsledkoch Svetovej biskupskej synody 2005 o Eucharistii. Svätý Otec po stretnutí s diecéznymi kňazmi z Ríma 22. februára vyjadril nádej, že nový dokument sa stane nápomocný „v liturgických slávnostiach, osobnej úvahe, príprave homílií a slávení Eucharistie“. Pápež tiež verí, že bude „viest, objasňovať a obnovovať všeobecnú nábožnosť“, a to predovšetkým eucharistickú adoráciu. **-ej-**

Benedikt XVI.: Tajomstvo pastorácie Pavla VI. spočíva v jeho láske ku Kristovi

Vatikán (3. marca, RV) – V prvý pracovný deň po svojich duchovných cvičeniach prijal pápež Benedikt XVI. na osobnej audiencii zástupcov Inštitútu Pavla VI. z Brescie. Povzbudil ich do ďalšieho skúmania života, myslenia a diela tohto veľkého koncilového pápeža a poďakoval sa im za kolekciu kníh, ktoré inštitút vydal počas svojho 25-ročného fungovania.

Benedikt XVI. si na Pavla VI. spomína osobne ako na pápeža, ktorý mu prejavil dôveru a vymenoval ho za mníchovského arcibiskupa a krátko nato za kardinála. Pripomenul jeho misijné zaniehanie, ktoré ho priviedlo na namáhavé apoštolské cesty do vzdialených krajín,

kde z pozície pápeža vykonal dôležité cirkevné, misijné a ekumenické kroky. Bol napríklad prvým Petrovým nástupcom, ktorý navštívil Svätú zem.

„Tajomstvo pastoračnej aktivity, ktorú Pavol VI. rozvíjal s neúnavnou oddanosťou, pričom musel niekedy prijať náročné a nepopulárne rozhodnutia, spočíva práve v jeho láske ku Kristovi: v láske, ktorá sa vo výrazoch zasahujúcich srdce človeka zachvieva v celej jeho náuke. (...) Ako zabudnúť napríklad na tie slová, ktoré som počúval aj ja, prítomný ako odborný poradca na Druhom vatikánskom koncile, počas otvorenia druhej sesie vo vatikánskej bazilike 29. septembra 1963? „Kristus, náš počiatok – vyhlásil Pavol VI. –, Kristus, náš život a náš sprievodca! Kristus naša nádej a náš cieľ... Nech sa na tomto zhromaždení neuvolňuje žiadne iné svetlo ako Kristus, Svetlo sveta; nech naše duše nezaujímajú žiadna iná pravda ako slová Pána, nášho jediného Učiteľa; nech nás nevedie žiadna iná túžba ako túžba byť mu úplne verní?.“ **-te-**

Božiu lásku máme každý deň dávať ďalej

Vatikán (8. marca, RV) – V súvislosti so sviatkom Katedry sv. Petra a s ním spojenou zbierkou Halier sv. Petra navštívili vo štvrtok pápeža Benedikta XVI. zástupcovia Kruhu sv. Petra. Svätý Otec sa im pri príležitosti ich tradičnej výročnej návštevy poďakoval za dielo, ktorým podporujú jeho aktivity, ako aj za útechu, ktorú vo svojom Hospici Najsvätejšieho Srdca poskytujú trpiacim aj ich príbuzným.

Zbierka Halier sv. Petra má počiatky už v ranokresťanských komunitách a slúži na podporu pápežových charitatívnych aktivít. Túto podporu, ktorú kresťania poskytujú svojim chudobnejším bratom, vyzdvihol v osobitnej encyklike *Saepe venerabilis* z roku 1871 pápež Pius IX. Výnos zo zbierky sa totiž zhromaždí vo Vatikáne, odkiaľ sa peniaze rozdeľujú podľa požiadaviek prichádzajúcich k Svätému Otcovi z celého sveta.

Benedikt XVI. pri tejto príležitosti pripomenul, že almužna patrí k pôstu, ktorý práve prežívame: „Drahí priatelia, nachádzame sa v pôstnom období, počas ktorého nás liturgia upozorňuje, že k modlitbovému a pôstnemu úsiliu máme pridávať pozornosť voči bratom, zvlášť tým, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach. Máme im prichádzať na pomoc s gestami a činmi materiálnej aj duchovnej podpory. Preto vám aj dnes opakujem pozvanie, ktoré som vo svojom Pôstnom poslanstve adresoval každému kresťanovi – svoju túžbu, aby sa tento liturgický čas stal pre všetkých obnovenou skúsenosťou Božej lásky darovanej nám v Kristovi, lásky, ktorú máme každý deň dávať ďalej bližnému, najmä tomu, ktorý najviac trpí a potrebuje to.“ **-te-**

Kardinál Biffi: Svätosť Cirkvi je večná

Vatikán (2. marca, RV) - „Svätosť Cirkvi je večná, napriek slabostiam a hriechom niektorých z jej veriacich,“ uviedol to počas včerajšieho dňa duchovných cvičení vo Vatikáne kardinál Giacomo Biffi, ktorý ich vedie. Podľa jeho slov je jedným z najdôležitejších cieľov pastoračnej angažovanosti pomáhať Božiemu ľudu – „malíčnym, akými by sme mali byť všetci“ – nadobudnúť a prežívať radosť z toho, že je súčasťou Cirkvi. Kardinál ďalej poukázal na to, že členovia Cirkvi prechádzajú dejinami „žiaci nespočetnými hrdinskými svedectvami, so svojim jasným a pozoruhodným učením, s pôsobivými príkladmi dobročinnosti a výnimočnými prejavmi krásy. Vďaka Kristovi je víťazstvo dobra definitívne a večné.“ Duchovné cvičenia ukončili slávením ranných chvál a záverečným zamyslením. -dj-

Novým predsedom Talianskej biskupskej konferencie janovský arcibiskup Bagnasco

Vatikán (7. marca, RV) – Na poste predsedu Talianskej biskupskej konferencie nahradil kardinála Camilla Ruiniho janovský arcibiskup Angelo Bagnasco. Kardinál Ruini sa úradu vzdal pre vek a pápež Benedikt XVI. jeho rezignáciu prijal.

-te-/ snímka internet

Foley: Katolícke médiá musia pripomínať základné pravdy o živote človeka

Vatikán (5. marca, RV) – Priority v súčasnej spoločenskej komunikácii pre Cirkev bude tento týždeň hľadať na svojom plenárnom zasadnutí vo Vatikáne Pápežská rada pre spoločenskú komunikáciu. Ako informoval jej predseda arcibiskup John P. Foley, v rade pribudli viacerí noví členovia a konzultanti, preto je vhodné nanovo zvážiť pohľad rady na to, čo môže Cirkev robiť pre to, aby ohlasovala Krista svetu čo najefektívnejšie.

„Toto je otázka, na ktorú, by členovia a konzultanti mohli odpovedať, lebo zaiste nemáme len odsudzovať zlá na poli komunikácie, ale musíme využívať jej

prostriedky a pretvárať ich tak, aby v mystickom Kristovom tele tvorili aj prostriedky spoločenskej komunikácie živú časť. Verím, že ich môžeme využiť na rozvoj formácie ľudí vo svete a nie na deformáciu a ničenie.“

Arcibiskup Foley sa stotožňuje so slovami Svätého Otca, ktorý potvrdil, že katolícke médiá sú povolané do dialógu pravdy. „Musíme pripomínať základné pravdy o živote človeka a nesmieme dopustiť, aby boli ľudia zmätení klamstvami a falošnými sľubmi,“ vyhlásil predseda pápežskej mediálnej rady. „Vždy musíme predkladať pravdy podstatné pre ľudský život. Jeho počiatok i cieľ spočívajú v spásе vykonanej Ježišom Kristom.“

Pre katolíckych novinárov to podľa arcibiskupa znamená „nehanbiť sa za katolícku vieru, lebo ako povedal Svätý Otec, Ježiš je pravda a život a my sa nesmieme hanbiť za tento fakt“. V tom spočíva jedna zo súčasných laických výziev, ktorú majú v rukách práve žurnalisti. -te-

Začal sa Vatikánsky pohár vo futbale

Vatikán (7. marca, RV) – Na ihriskách Nadácie Kolumbových rytierov sa tento týždeň začala futbalová súťaž s názvom Vatikánsky pohár. Je určený výlučne amatérskym družstvám a postupne sa v nej stretne osem mužstiev zložených zo zamestnancov vatikánskych úradov - švajčiarski gardisti, pápežskí žandári, pracovníci Vatikánskych múzeí a členovia Asociácie sv. Petra a Pavla. Ďalšie štyri družstvá sú zmiešané.

Vatikánsky pohár sa datuje od roku 1972, zápasy tohto druhu sa konali už od roku 1947. Motívom súťaže je upevňovanie spoločenstva medzi vatikánskymi zamestnancami, povedal organizátor podujatia Sergio Valci. -te-

Kardinál Dziwisz prosil pri hrobe Jána Pavla II. o múdrosť, rozvahu a ducha zmierenia

Vatikán (8. marca, RV) – Pri hrobe Jána Pavla II. slúžil dnes kardinál Stanislaw Dziwisz spolu s 50 poľskými kňazmi svätú omšu za blahorečenie tohto pápeža. Prosil aj o ducha odpustenia a zmierenia, zvlášť v súvislosti s aktuálnou potrebou zaujať v Cirkvi postoj k informáciám o niekdajšej spolupráci s komunistickou tajnou službou. „Prosíme Otca milosrdenstva, aby dal všetkým svetlo v ťažkých udalostiach, aby nikto netrpel krivdu a nebol nespravodlivo obviňovaný zo zrady voči Kristovi a Cirkvi. Prosíme o múdrosť a rozvahu aj pre všetkých, ktorí počas komunistických čias podstúpili bezprávie, aby sa nedali premáhať emóciami, ale hľadeli na odpúšťajúceho Krista na kríži.“ -te-

Novým varšavským arcibiskupom sa stal biskup Kazimierz Nycz z Koszalin-Kołobrzeg

Vatikán (3. marca, RV) – V sobotu vymenoval pápež Benedikt XVI. nového varšavského arcibiskupa namiesto Stanisława Wielgusa, ktorý tesne pred inauguráciou do úradu odstúpil. Arcibiskupský úrad v poľskom hlavnom meste zveril Mons. Kazimierzovi Nyczovi, ktorý pôsobil doteraz ako biskup diecézy Koszalin-Kołobrzeg. 57-ročný biskup má doktorát z Katolíckej univerzity v Lubline, po štúdiách pôsobil na Katechetickom úrade krakovskej kúrie, neskôr bol šesť rokov farárom v obci Skawina, roku 1987 sa stal vicerektorom veľkého seminára v Krakove a rok nato biskupom. Diecézu Koszalin-Kołobrzeg dostal do správy roku 2004. V Konferencii biskupov Poľska zastával funkciu predsedu Komisie pre katolícku výchovu.

-te-

Kardinál Dziwisz sa zastal slovenského nuncia Nowackého

Poľsko (3. marca, RV) – Na obranu pápežského nuncia na Slovensku Mons. Henryka Józefa Nowackého, ktorého poľské médiá v posledných dňoch obviňujú zo spolupráce s komunistickou tajnou bezpečnosťou, kde mal fungovať ako agent s krycím menom Henryk, vydal vyhlásenie krakovský arcibiskup Stanisław Dziwisz. „Kto pozná tohto človeka, vie, s akou vernosťou slúžil Svätému Otcovi Jánovi Pavlovi II., Cirkvi v Poľsku a našej vlasti. Poznám jeho zodpovednosť za každé slovo, jeho správanie a pracovitosť. Preto nemôžem nevydať svoje svedectvo o tomto mužovi. Bola by to z mojej strany veľká nedbalosť,“ povedal kardinál Dziwisz vo včerajšom prejave odvysielanom v poľskom vysielaní Vatikánskeho rozhlasu.

„Udrieť tohto človeka znamená udrieť všetkých Poliakov, spolupracovníkov Svätého Otca, a teda udrieť aj Božieho služobníka Jána Pavla II. Okolo pápeža sa vytvára okruh špiónov, čo je lož a ohováranie. Týmto spôsobom sa vyvíjajú snahy zabrzdiť aj proces kanonizácie,“ vyhlásil kardinál Dziwisz a položil verejnosti otázku: „Kto sa bude pred Bohom a pred dejinami zodpovedať za tieto bezprávia?“ Krakovský arcibiskup preto apeloval na svedomia ľudí a obrátil sa na všetky kontemplatívne rády s prosbou, „aby sa modlili za odpustenie hriechov a víťazili nad všetkými nás a za svetlo Ducha Svätého, aby sme mohli obohatiť týmito bolestnými skúse-

nosťami obnovovať svoju Cirkev, ako aj spoluprácu medzi ľuďmi“.

Obviňovanie a obžalovanie ľudí patriacich do Cirkvi v Poľsku, ako aj tých v službách Svätej stolice, dosiahlo podľa kardinála Dziwisza také rozmery, že sa každý čestný človek musí cítiť zasiahnutý do živého. „O to viac musia trpieť tí, ktorým sa nespravodlivo upiera právo na dobré meno, patriace každej osobe,“ povedal kardinál. „Toto všetko sa deje v mene domnelej pravdy. Pýtam sa: akej pravdy? Keby niekto aj mal niečo na vlastnom svedomí, kto má právo udať ho a s akým účelom? V týchto prípadoch sa nemožno ospravedlňovať dôvodmi vedeckého bádania, lebo aj tie sa musia vždy podriaďovať morálnym normám ľudského správania.“

Napokon kardinál Dziwisz spochybnil dôveryhodnosť policajných správ niekdajších tajných bezpečnostných služieb. Pripisuje sa im podľa neho priveľká vážnosť, hoci by mali byť skúmané s veľkou obozretnosťou a v kontexte celého života obvinených osôb. Ako príklad nedôveryhodnosti týchto záznamov uviedol niekdajší tajomník Jána Pavla II. príklad zo svojho života. V jednej správe o ňom sa uvádza, že sa narodil v Mszanej Dolnej a prázdniny trávil v Poronine. „Ani jedna, ani druhá správa nie je pravdivá, čo si možno ľahko overiť,“ ukončil Stanisław Dziwisz.

-te-

Ružencový telemost spojí v sobotu so Svätým Otcom aj Prahu

Vatikán (8. marca, RV) – Aj tento rok sa v rámci čerstvej tradície telemostov spojí v ružencovej modlitbe s pápežom niekoľko univerzitných miest. Benedikt XVI., prítomný túto sobotu 10. marca v Aule Pavla VI., bude Zdravasy Ruženca svetla odriekať s mladými v Prahe, Kalkate, Boloni, Krakove, Turíne, Manile, Manchestri, Coimbre, Tirane, Hongkongu a Islamabadi. Okrem modlitby ruženca je na programe obnovenie krstných sľubov a úkon pokánia s pokropením svätenou vodou.

Prenos môžu sledovať diváci na celom svete. Mladí spojení týmto spôsobom sa navzájom povzbudia svedectvami svätého života. Každá krajina vybrala osobnosť, ktorá dokázala v každodennom živote uskutočňovať lásku spojenú s intelektuálnou činnosťou.

Za Českú republiku je to Josef Zvěřina, ktorý zomrel roku 1990 vo veku 77 rokov v Ríme. Za Indiu Matka Tereza, za Taliansko Giuseppe Fanin a Pier Giorgio Frassati, za Poľsko Ján Pavol II., za Filipíny sv. Lorenzo Ruiz, ktorý zomrel v 17. storočí v Nagasaki, za Veľkú Britániu matka Mary Francisová, ktorá žila v 19. storočí, za Portugalsko Idalina Fonte Arcadinha, ktorú zabili v Mozambiku ako 30-ročnú, za Albánsko Mikel Koliqi, za Hongkong Matteo Ricci z prelomu 16. a 17. storočia a za Pakistan Joseph Corderio.

-te-

Cirkev v Rakúsku protestuje proti otvoreniu potratovej kliniky v supermarkete

Rakúsko (2. marca, RV/CNS) – Katolícka cirkev v Rakúsku odsúdila otvorenie potratovej kliniky v priestoroch nového obchodného strediska vo Viedni. „Teraz môžete piť kávu, pozerat' film, kupovať oblečenie a potom ísť na potrat,“ konštatuje hovorca Konferencie biskupov Rakúska Erich Leitenberger, „potratová klinika v supermarkete trivializuje rozhodnutia o živote a smrti.“

Viedenský kardinál Christoph Schönborn v tejto záležitosti komunikoval s majiteľom obchodného centra, aby svoje rozhodnutie prehodnotil. „Zákon o legalizácii potratov do 12 týždňa tehotenstva z roku 1975 zanechal otvorenú ranu medzi Cirkvou a vládou v Rakúsku, kde katolíci tvoria okolo 78% populácie,“ dodáva hovorca Konferencie biskupov Rakúska Leitenberger. -ej-

V Taliansku silnie debata o voľných mimomanželských zväzkoch

Taliansko (7. marca, RV) – Právnická komisia talianskeho senátu začala včera rokovať o kontroverznom návrhu zákona o tzv. zväzkoch de facto so skratkou DICO. Ide o právnu podporu nemanželského spoluzitia – či už v heterosexuálnej alebo v homosexuálnej podobe. Na obranu tradičnej rodiny sa postavili katolícki právnici, predstavitelia Cirkvi aj talianski intelektuáli.

Ako pre Rádio Vatikán zdôraznil predseda Únie katolíckych právníkov Giuseppe Dalla Torre, návrh zákona neporušuje ústavu iba v bode o rodine založenej na manželstve muža a ženy, ale aj v bode o rovnosti.

„Lebo princíp rovnosti môže byť porušený nielen rozličným zaobchádzaním v rovnakých prípadoch, ale aj rovnakým zaobchádzaním v rozličných prípadoch. A dnes niet pochyb, že voľné spoluzitia – či už heterosexuálne alebo homosexuálne – sú diametrálne odlišné od rodiny.“

Hlavnou odlišnosťou je podľa Giuseppe Dalla Torreh neochota a neschopnosť mimomanželských zväzkov preberať zodpovednosť za odovzdávanie života, výchovu, výživu, ďalšiu starostlivosť a vzájomnú pomoc v duchu solidarity. Manželia všetky tieto záväzky verejne a slávnostne berú na seba, kým „Voľné spoluzitie – lebo voľné zväzky sú nestále samy osebe – keby nebolo nestále, jeho subjekty by vstúpili do manželstva: nestálosť teda nezaručuje puto solidarity.“

Na stranu manželstva muža a ženy sa postavil aj predseda Pápežskej akadémie pre život Elio Sgreccia:

„Osobitný zákon na ochranu spoluzijúcich osôb nie je potrebný. Som právnik, pozrel som si existujúce zákony a môžem povedať, že v súčasnosti im nič nechýba.“

Na politickú debatu reagoval aj predseda Hnutia pre život Carlo Casini, ktorý tento týždeň v Ríme predstavil knihu *Zväzky de facto, manželstvo a deti* – medzi ideológiou a realitou. Upozorňuje v nej, že snaha o právnu podporu voľných foriem spoluzitia nemá na zreteli dobro ľudí, ale ide o presadzovanie určitej ideológie.

„Pretože sexualita ako taká a verejné dobro, ktoré treba chrániť, sa tu spájajú – povedzme si otvorene – s určitou hedonistickou víziou života.“

Obrana rodiny založenej na manželstve nie je preto podľa Carla Casiniho exkluzívnou úlohou Cirkvi, ale celej laickej spoločnosti. Aká je v nej pritom podľa Mons. Sgrecciu úloha katolíkov?

„Musia byť predovšetkým dobre informovaní a ich svedomia musia dostať správnu formáciu, aby boli jednotní, lebo pravda v oblasti rozumu, ale aj viery, neznesie protirečenia a kompromisy.“ -te-

Nemeckí biskupi ocenili aktivity kresťanov vo Svätej zemi

Svätá zem (6. marca, RV/SIR) – „Svätá zem sa nesmie stať živým múzeom kresťanstva,“ konštatuje predseda Konferencie biskupov Nemecka kardinál Karl Lehmann pred návratom z púte Stálej rady Konferencie biskupov vo Svätej zemi, ktorú 4. marca po prvýkrát podniklo dvadsaťsedem biskupov z nemeckých diecéz. „Katolícka cirkev je tu živá nielen vďaka intenzívnemu duchovnému životu, ale tiež vďaka sociálnej práci mnohých katolíkov,“ dodal kardinál Lehmann a ako príklad uviedol fungovanie detskej nemocnice v Betleheme, ktorú má na starosti organizácia Caritas. Skupina nemeckých biskupov sa počas púte vo Svätej zemi stretla s miestnymi kresťanmi a navštívila kresťanské školy, nemocnice a ďalšie zariadenia. „Rozmer práce Cirkvi vo Svätej zemi v oblasti sociálnej práce je pôsobivý. Chceme pomôcť kresťanom, aby mali v tejto krajine budúcnosť,“ konštatoval kardinál Lehmann a povzbudil veriacich k putovaniu do Svätej zeme.

Komentáre niektorých nemeckých biskupov o situácii Palestínčanov v Izraeli počas posledných dní ich púte vo Svätej zemi vyvolali v Izraeli silnú kritiku. Predovšetkým slová biskupa Eichstattu Mons. Gregora Hankeho o situácii „pripomínajúcej geto vo Varšave“ vyvolali negatívne ohlasy zo strany Izraelčanov. Predseda Konferencie biskupov Nemecka kardinál Karl Lehmann sa k situácii vyjadril: „v palestínskych teritóriách, predovšetkým v blízkosti múrov Betlehema, si určití biskupi povšimli vysoké napätie spôsobené ťaživou situáciou. To sa zmenilo na silné vyjadrenia, z ktorých niektoré neboli adekvátne“. Napriek tomu by podľa kardinála Lehmannu „nemali byť silné vyjadrenia zamieňané so všeobecným názormi na súčasnú situáciu“. -ej-

Mladí kresťania opúšťajú Kosovo

Kosovo (6. marca, RV/SIR) – Katolícka kongregácia v Kosove upozorňuje na fenomén rapidnej emigrácie mladých kresťanov z oblasti. Z vyše dvojmiliónového Kosova je 65 000 katolíkov a približne 40 000 exulantov. „Najväčšie riziko pre nás predstavuje exil. Hlboko to pociťujeme a trpíme tým,“ uviedol pre agentúru SIR apoštolský administrátor zo srbského Prizrenu Mons. Dodë Gjergi a dodáva, že „sú tu mnohé farnosti, z ktorých je väčšina mladých za hranicami“. Dôvodom je vysoká miera nezamestnanosti a dôsledkom to, že až 33 percent z populácie Kosova má menej než 14 rokov a 7 percent tvorí skupina seniorov nad 65 rokov. Zo 48 diecéznych kňazov iba 32 pracuje v krajine, ostatní sú misionármi predovšetkým v Albánsku a Chorvátsku, alebo sa starajú o emigrované kosovské komunity. -ej-

Umením, hudbou a divadlom k plnohodnotnejšiemu prežitiu Pôstneho obdobia

Veľká Británia (2. marca, RV/SIR) – Umením, hudbou a divadlom môžu podľa arcibiskupa Mons. Josepha Contiho veriaci v Glasgowe prežiť plnohodnotnejšie Pôstny čas, až do príchodu Veľkej noci. „Chceli by sme preto podporiť používanie umenia v misii Cirkvi, aby tak mohla znovu objaviť a oceniť to, čo prispieva k rastu našej viery,“ konštatuje arcibiskup Conti, ktorý prednávkou podporil podujatie „Festival pre Pôstny čas“, venované mladým a dospelým. V jeho rámci je pripravený bohatý duchovný program, ktorý je spojený s umením, hudbou a divadlom. „Každý je pozvaný zúčastniť sa, predovšetkým mladí sú pozvaní k hlbokému prežívaniu Pôstneho obdobia v modlitbe a v rozjímaní, aby boli pripravení na znovobjavenie tajomstva Veľkej noci,“ dodal arcibiskup Conti. -ej-

Sväté omše v kolumbijských supermarketoch slávia úspech

Kolumbia (6. marca, RV) – Vo veľkých mestách Kolumbie sa v poslednom čase udomácnil zvyk slúžiť sväté omše v priestoroch supermarketov. Prvé pokusy sa uskutočnili pred ôsmimi rokmi v hlavnom meste Bogote a dali základ tejto zaujímavej tradícii. „Skúsenosť je veľmi pozitívna,“ hovorí don Andrés

Barrero, správca farnosti Sv. Jána z Avily, „ale je zároveň aj náročná, pretože sme obklopení tovarom a nie múrmi kostola. Ľudia prichádzajú nakupovať, zastavia sa, započúvajú sa do slov evanjelia a spievajú spolu s nami. Je to veľmi dobrý spôsob ako zaujať aj človeka, ktorého cesta by do chrámu z rôznych dôvodov nevedla.“

V supermarkete Unicentro v Bogote, kde don Barrero pôsobí, je záujem o nedeľné sväté omše taký veľký, že doterajšia kapacita 250 sedadiel pre veriacich nepostačuje a uvažuje sa o jej rozšírení. Príklad Bogoty v uplynulých mesiacoch nasledovali aj ďalšie kolumbijské mestá Cali a Medellin. -dj-

Biskupi a ekonómovia skúmali chudobu a nespravodlivosť v Latinskej Amerike

Vatikán (3. marca, RV) – Globalizáciu, chudobu a nespravodlivosť v Latinskej Amerike skúmalo v týchto dňoch vo Vatikáne sedem biskupov a šesť známych ekonómov. Ich stretnutie, ktoré sa skončilo dne, zapadalo do príprav na májovú Generálnu konferenciu biskupov Latinskej Ameriky a Kari-biku. Zúčastnil sa na ňom aj honduraský kardinál Oscar Rodriguez Maradiaga z Tegucigalpy a kubánsky kardinál Jaime Ortega e Alaminos z Havany. Medzi ekonómami boli okrem iných bývalý šéf Medzinárodného menového fondu Michel Camdessus a súčasný predseda Medziamerickej rozvojovej banky Enrique Iglesias.

Podľa zúčastnených biskupov bolo stretnutie dôležité z dvoch hlavných dôvodov: chceli si vypočuť expertov, ktorí majú bohaté skúsenosti, a chceli veľké otázky súčasnej globalizovanej ekonomie zasadiť do etického rámca dnešného sveta, lebo iba tak môže byť ekonomický systém naozaj v službe človeku. Ako potvrdili prítomní biskupi, sociálno-ekonomické otázky budú významnou súčasťou ich májového stretnutia v brazílskej Aparecide. „Zaznamenávame veľké ekonomické oživenie, a preto treba, aby boli spoločné dobrá distribuované podľa kritérií rovnosti, lebo v minulosti – ale aj dnes – bola za veľkú časť chudoby v Latinskej Amerike zodpovedná zahanbujúca nespravodlivosť v distribúcii zdrojov a ekonomických prostriedkov,“ povedal kardinál Rodriguez Maradiaga. Biskupi sa budú venovať aj novým formám chudoby a sociálneho vylúčenia, aby „do hĺbky spoznali spoločenskú, ekonomickú, kultúrnu aj politickú skutočnosť ľudí putujúcich po tejto zemi“. -te-

Kardinál Vlk: „Lustračná komisia“ je výmyslom novinárov!

Bol som doslova ohromený, keď som si v Ríme na internete prečítal, čo si niektoré noviny a ich (zlomyseľní) novinári navymýšľajú. Takže som svoju návštevu na Ministerstve vnútra takmer nepoznával. Ich prekrútenie celej záležitosti veľmi poškodzuje Cirkev. Ešteže pán P. Veber v ČTK uviedol niektoré veci na správnu mieru. Ale pekne po poriadku:

Návšteva bola plánovaná ako čisto súkromná záležitosť. Chcel som si urobiť predstavu o tomto archíve. Preto som neplánoval žiadny mediálny výstup. Pán minister Langer s riaditeľom archívu Pavlom Žáčkom a ďalšími pracovníkmi ma privítali. Odborní pracovníci mi ukázali niektoré oddelenia archívu, (napr. vyšetrovacie spisy, osobné zväzky, objektové zväzky, registre, kartotéky atd.). Videl som pracovisko, kde sa s materiálom konkrétne pracuje. Hovorilo sa o digitalizácii zväzkov a ich využití. Ako „pozornosť“ mi ukázali zlomok môjho osobného spisu s niektorými fotografiami.

Účelom návštevy bolo urobiť si konkrétnu predstavu o možnostiach využitia, ktoré archív poskytuje. Hovorilo sa o spracovaní niektorých tém prenasledovania Cirkvi počas komunizmu odborníkmi kresťanskej akadémie, teologickou fakultou a ďalšími kresťanskými historikmi, prípadne využitie archívu pre veľký projekt Martyrologium Katolíckej cirkvi v českých krajinách v 20. storočí, ktorý sa dokončuje. Pôvodne nebola dohodnutá žiadna publicita. Na ministerstve som však stál tvárou v tvár väčšej skupine mediálnych pracovníkov...

Moja návšteva zaiste aspoň vzdialene súvisí s kampanou, ktorú jeden denník so sedemdesiatistickým nákladom v minulých týždňoch proti Cirkvi rozduchal. Vraj chceme zametať veci pod koberec. Ďalej sa snažil očierňovať niektorých biskupov a hlavne nás rozdeliť a postaviť proti sebe. My sme nič pod koberec zametať nechceli, naopak ako prvá skupina spoločnosti sme veci riešili už začiatkom 90. rokov a aj pre nemožnosť študovať písomnosti archívu MV sme veci riešili na osobnej rovine (viď môj list kňazom z 27. 3. 1992), pohovorom s kňazmi, aby som ich mohol eventuálne brániť proti zlobe jedných aj druhých. Vyzývali sme ich k ospravedlneniu a sami sme sa ospravedlnili za všetkých. Niečo takéto žiadna skupina v spoločnosti doposiaľ neurobila. Zlomyseľné zameralie niektorých novinárov proti Cirkvi sa ukazuje tým, že sa týchto pre Cirkev pozitívnych faktov príliš nechopili. Vytýkali nám pri rôznych príležitostiach, že sme nešli do spisov, hoci to vtedy nešlo ako dnes. Dnes naopak, keď sa zaujímate o spisy, opäť zneužívajú vec proti nám. Zlomyseľní novinári prekrútiť fakty a do titulku článku dajú „Vlk chce lustrovať kňazov“, aby poškodili vzťahy medzi mnou a kňazmi, ktorých problémy som pred viac ako 10 rokmi riešil tak delikátne. Alebo aspoň celú vec zľahčujú: „Hurá do archívov. Neskoro, ale predsa.“ Je z toho zjavná určitá zloba a snaha vidieť vždy veci negatívne.

Stovky pracovníkov ŠtB nechala vláda po celú dobu pracovať v archíve, mať prístup k dokumentom

a manipulovať so spismi, čo je absolútne neslýchané. Až k dnešnému dňu boli poslane zvyšné dokumenty ŠtB z archívu. A novinárov to nejako zvlášť nevzrušuje. V tejto poslednej kampani okolo mojej návštevy v archíve MV bol by som rád o tom počul z úst novinárov aspoň jedno poctivé slovo, ale – nič.

V posledných rokoch sa v niektorých stredo európskych postkomunistických štátoch zrodila idea „Ústavu pamäti národa“. Keď sa ma Český rozhlas pýtal na môj názor o tejto veci z hľadiska Cirkvi, povedal som, že Cirkev u nás už túto vec riešila a že susedné štáty majú za nami čo doháňať. Niektorí jedinci nás hneď atakovali a hovorili, že problémy nechceme riešiť, ale že ich chceme zametať pod koberec. Zrejma zaujatost' proti Cirkvi. Jedny noviny vzali túto tému za svoju a využili ju dost' nepriateľsky proti Cirkvi, zvlášť niektorí ich novinári. Boli vedení zjavnou nenávisťou voči Cirkvi a biskupom. Pravda opäť „dostávala zabrat“.

Na poslednom plenárnom zasadnutí ČBK vydali biskupi k celej záležitosti jasné vyhlásenie. Zmienili sme sa o tom, že niektoré veci bude nutné ešte doriešiť... O nejakej komisii, akú zostavili v Poľsku, nepadlo ani slovo. Ja som sa na pléne zmienil, že chcem v nasledujúcich dňoch navštíviť archív MV, čo bolo vzaté na vedomie. K tejto problematike som sa v článku s tým uštipačným titulkom dozvedel, že „desiatky hodnostárov“ kolaborantov pracujú ešte v Cirkvi. Ten pán novinár zrejme nevie, kto je to „hodnostár“. Prosil by som ho, keby z tých „desiatok“ mi ich menovite vypočítal aspoň 7-8. Vraj som pri návšteve prišiel s projektom „otvorenej minulosti“. Tento pojem som počul až od toho pána novinára. On si ho vymyslel a mne vložil do úst. Vraj som navrhol zriadiť „komisiu“, ktorá by mala zistiť, ktorí kňazi a prečo na spoluprácu s ŠtB pristupovali. V podtitulku článku svoj výmysel jasne formuluje: „Ministerskí a cirkevní historici si »posvietia« na spoluprácu hodnostárov s ŠtB“. Článok skôr vrhá svetlo na kvalitu novinárov... Ani o takejto komisii na MV žiadna reč nebola. A pán novinár dáva svoj výmysel hneď do súvislosti so zriadením takejto komisie v Poľsku. Slovo komisia má v tejto súvislosti špecifický význam, preto som si dával pozor, aby som ho nepoužil. Naopak som hovoril o neformálnej „skupine“ odborníkov, archivárov z MV a z kresťanských historikov, ktorí dostanú zadané témy o prenasledovaní Cirkvi počas komunizmu, ako o tom hovoril riaditeľ archívu MV Pavel Žáček a pod. Ako je z médií zjavné, novinári by to radi posunuli do roviny „lustrácia kňazov“, zatiaľ čo my sme hovorili o niečom inom. Ale keď to nebolo povedané, pán novinár si to vymyslel. Toľko k práci novinárov jedných novín. Tieto metódy vrhajú svetlo na hodnovernosť článkov, ktoré písali i v minulých kampaniach... A novinár si opäť pridáva, že to slovo neprichádza z biskupskej konferencie, ale odo mňa. A keď som ho ja nevysslovil, tak mi proste pomohol.

kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský
zdroj: www.kardinal.cz

Vyhlasenie Stálej rady KBS

Konferencia biskupov Slovenska si plne uvedomuje, že zárukou dôstojného života jednotlivcov, ako aj celej spoločnosti, je „žiť očistení podľa pravdy a v pravde“ (porov. vyhlásenie KBS z 23. 2. 2005).

V masmédiách odznievajú v ostatnej dobe viaceré protichodné názory vzťahujúce sa na údajnú spoluprácu Mons. Jána Sokola s ŠtB.

Verejnosti je známe, že Mons. Ján Sokol v čase komunizmu disponoval mnohými dôležitými a citlivými informáciami, ktorých prezradenie by mohlo vážne ohroziť existenciu podzemnej Cirkvi. Žiadnu z týchto informácií Mons. Sokol nikdy Štátnej bezpečnosti neprezradil, ale práve naopak vyvíjal aktivity, ktoré boli v tom čase označované ako „protištátne“.

Arcibiskup Ján Sokol informoval Stálu radu KBS, že sa obrátil na Svätého Otca Benedikta XVI. listom, v ktorom ho informoval, že sa stále s väčšou intenzitou objavujú v médiách útoky proti jeho osobe, označujúc ho za spolupracovníka ŠtB. Zároveň uistil Svätého Otca, že nikdy svojim konaním nepoškodil Cirkev, ktorej bol vždy verný a takým chce aj zostať.

Na základe týchto skutočností Stála rada Konferencie biskupov Slovenska prehlasuje, že nemá dôvod Mons. Jánovi Sokolovi nedôverovať.

V Bratislave, 7. 3. 2007

Môže byť obeť páchatelom?

Logika transformácie obete na páchatel'a je dobre známa z komunistickej totality. Každý občan bol v tej dobe predurčený na úlohu páchatel'a vtedy, keď odoprel poslušnosť totalitným praktikám. Ak sa vzoprel rigidnej logike „človeka nezaťažného predsudkami“ a nechal svoje dieťa navštevovať hodiny náboženstva, stal sa páchatelom, narušiteľom verejného poriadku, buričom hodným zavrhnutia. Ak rodič vydržal tlak prostredia, ktoré jeho dieťa postupne vyobcovalo z totalitného spoločenského zovretia, stal sa potenciálnym páchatelom ponechaným podmienennej forme života „akoby“ slobodnej spoločnosti.

Niet preto divu, že osvedčené metódy minulého režimu sa aj dnes úspešne používajú v otvorenom boji s katolíckou cirkvou na Slovensku. Pri miliónovom počte príslušníkov komunistickej strany v bývalom Československu, nie je ťažké si vypočítať množstvo utajených prísluhovačov, ktorých záujem o cirkev bol prinajmenšom priamoúmerný ich počtu. Obeť bola teda vystavená premysleným prakti-

kám a akékoľvek manévrovanie v tomto priestore bolo v jej neprospech. Už len preto, že dobro pri výbere prostriedkov je značne ochudobnené o všetko, čo neohraničene má k dispozícii zlo.

A tak sa stalo, že „systém programovaných obetí“ vyvoláva znovu záujem našich redaktorov, žurnalistov. Možno pre nich „objav“ nových skutočností o spolupráci arcibiskupa Sokola s komunistickým režimom znamená „mediálnu senzáciu“, pre mnohých však ohavnú skutočnosť, že obeť sa stala páchatelom. História pravdivo ukazuje, že každá transformácia totalitného poriadku musí prejsť katarziou. Fašizmus priniesol vojnové hrôzy, ktoré sa stali určitou formou katarzie, pretože Európa samotná si uvedomila hodnoty potrebné na jej prospešný mierový rozvoj. „Nezná revolúcia“ svojou ohľaduplnou logikou neprispela k vyjasneniu pozície dobra a zla, čoho následkom sa podarilo tieto dve diametrálne odlišné pozície zmiešať dohromady a vyprodukovať zmiešaninu akejsi „pachobete“.

Štefan Paulíny v publikácii Zločiny komunizmu píše: „Tragédia obdobia komunizmu je o to smutnejšia, že sme si ubližovali sami. Kde sa vzalo v našom trpkým osudom skúšanom národe toľko nízkosti, mravnej biedy, zloby, ba dokonca ochoty k zločinom?...Zločin a trest predstavujú kategorickú súvzťažnosť večného ideálu spravodlivosti. Tá prikazuje trestať páchané zlo. V praxi ju ľudstvo vnímalo ako zodpovednosť jednotlivca. Dejiny však dobre poznajú ..aj zločiny masových dimenzií. Hromadný zločin organizovaný režimom nemá adresáta zodpovednosti? Za nevinne popravených, nespravodlivo odsúdených a bezdôvodne prenasledovaných nenesie nikto vinu? Máme snáď komunizmus považovať iba za nevydarený experiment, ktorého zlyhanie je dôsledkom nedostatočného poznania prírodných zákonov, a nie krutou deformáciou ľudskosti s hromadným ničením ľudských osudov?“.

Súčasnosť ukazuje, že je tu znovu niekto, kto spúšťa katovu sekeru nad osudmi tých, ktorí preukázali možno viac statočnosti, ako ktokoľvek z nás už len preto, že zostali verní prenasledovanej cirkvi. Ak sa „obeť“ vyšperkuje zločinom „páchatel'a“, nie je to dostatočný signál, že niečo vo vyrovnávaní sa s našou komunistickou minulosťou nie je v poriadku? Navyše táto deformovaná kategória zločinu a trestu kontaminuje spoločenské ovzdušie a vážne zabraňuje k nastoleniu spravodlivosti. Preto otázka, či bude raz na Slovensku taká spoločenská klíma, ktorá dokáže oddeliť obeť od páchatel'a a sankcionovať právom toho, kto nesie vinu, zostáva stále beznádejne otvorená.

**Dagmar Babčanová, Rím,
veľvyslankyňou SR pri Svätej Stolicy**

Mons. František Tondra vyjadril sústrasť rodinám pracovníkov vo Vojenskom opravárenskom podniku v Novákoch

Predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. František Tondra vyjadril rodinám pracovníkov, ktorí zahynuli v továrni vo Vojenskom opravárenskom podniku v Novákoch úprimnú sústrasť. „Smrť vo Vašom meste prišla po nedlhej dobe opäť. Znovu prišla nečakane a náhle. V mene Konferencie biskupov Slovenska vám všetkým vyjadrujem úprimnú sústrasť. Vo vašej bolesti stojíme pri vás a na vašich zosnulých i na vás a vaše rodiny myslíme v modlitbe. K tomu vyzývam aj všetkých veriacich na Slovensku. Kresťanská viera vo vzkrieseného Ježiša Krista nám dáva istotu, že napriek hlbokkej bolesti, ktorú teraz všetci pociťujeme, existuje aj nádej plynúca práve z našej viery vo večný život.“- uviedol predseda KBS.

TK KBS

hodnoteniu plnenia úloh Ordinariátu OS a OZ SR, plánovaniu ďalšej činnosti, ako aj riešeniu problémov vznikajúcich pri výkone duchovnej a pastoračnej starostlivosti o katolíckych veriacich v ozbrojených silách a ozbrojených zboroch.

Nuncius Nowacki pozdravil rokovanie kaplánov a vyjadril im svoje poďakovanie za ich službu kňazov v uniformách vojakov, policajtov, či väzenských policajtov. „Vy ste darom pre tento ordinariát“, povedal nuncius kaplánom. Ich službu prirovnal k evanjelizačnej misii misionárov, ktorí prinášajú dobrú novinu. „Potrebné je vaše svedectvo, váš príklad, vaša modlitba, vaša obeta.“ pokračoval nuncius ďalej.

Kaplánov povzbudil aj myšlienkami o svedectve kňaza o Kristovi, o nutnosti kňaza byť „Božím človekom“, či zmysle celibátu ako svedectva viery. Kapláni s ordinárom sa v následnej diskusii podelili s nunciom Nowackim o svoje skúsenosti z pastoračie a poďakovali mu za jeho záujem Ordinariát od jeho počiatkov a neprestávajúcu pomoc a podporu až do súčasnosti.

Tibor Ujlacký

Prejav sústrasti vojenského ordinára - biskupa Františka Rábeka

Všetkým najbližším príbuzným, kolegom a známym zamestnancov Vojenského opravárenského podniku v Novákoch, ktorí tragicky zahynuli pri plnení svojich pracovných povinností v objekte podniku, vyslovujem úprimnú sústrasť. Na zosnulých pamätám v modlitbe, aby Pán Boh prijal ich duše do svojho nebeského kráľovstva, a pre pozostalých vyprosujem silu Ducha znášať túto bolestnú stratu s kresťanskou nádejou a dôverou.

*Mons. František Rábek, biskup – ordinár OS a OZ SR
v Marianke 3. 3. 2007.*

Apoštolský nuncius na zhromaždení kaplánov vojenského ordinariátu

Apoštolský nuncius Svätej stolice v SR Mons. Henryk Józef Nowacki sa 1. marca 2007 zúčastnil na Ministerstve obrany v Bratislave odborného zhromaždenia ordinára Františka Rábeka s 39-mi vojenskými, policajnými a väzenskými kaplánmi z celého Slovenska.

Kapláni sa spolu s ordinárom takto stretávajú niekoľkokrát do roka, aby sa spoločne venovali vy-

Kňaz a básnik Svetoslav Veigl čestným občanom Trnavy

Trnava (5.marca TK KBS) - Už po dvanásť raz prvú marcovú nedeľu mesto Trnava oceňovalo svoje osobnosti a medzi desiatkou čestných držiteľov cien najstaršieho slovenského kráľovského mesta boli aj zástupcovia Cirkvi.

Najvyššie uznanie - Čestné občianstvo mesta Trnava - udelilo mestské zastupiteľstvo za neoblomný charakterný postoj a celoživotnú umeleckú tvorbu kňazovi Svetoslavovi Veiglovi. Nový čestný občan Trnavy už v roku 1932 vstúpil do františkánskeho kláštora v Trnave, kde ho zastihla aj barbarská noc. Po deportácii sa znova vrátil do Trnavy a v rokoch 1950 - 1959 bol správcom farnosti Tulipán. Ocenenie dostal aj ako významný a dnes už posledný básnik Katolíckej moderny, je autorom dvadsiatich básnických zbierok. Do júla 2006, keď odišiel do dôchodku, bol najdlhšie slúžiacim kňazom na Slovensku.

Ocenenie z rúk primátora Štefana Bošnaka - Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta - prevzal na javisku trnavského Divadla Jána Palárika aj ďalší rímskokatolícky kňaz František Vikartovský, ktorý po roku 1980 pracoval vo Výskumnom ústave jadrových elektrární a zároveň pôsobil ako tajný kňaz. Po roku novembri 1989 vyšiel z ilegality a stal sa kaplánom v Dóme sv. Mikuláša v Trnave, dnes pôsobí ako správca farnosti v Holíci.

Jozef Polešenský, Trnava

Svätá stolica ocenila celoživotné dielo akademického maliara Mikuláša Klimčáka

Keď sa v polovici novembra uplynulého roka dožil akademický maliar Mikuláš Klimčák požeňnaného veku 85 rokov, medzi gratulantmi bol aj prešovský eparcha

– vladyka Ján Babjak. V liste Svätému Otcovi Benediktovi XVI., v ktorom opísal celoživotné dielo umelca a jedinečnosť jeho osoby a tvorby, vyslovil svoju úprimnú prosbu aj o ocenenie zo strany Svätej Stolice.

Umelec-jubilant Mikuláš Klimčák, čestný člen Spolku sv. Cyrila a Metoda, uplatňuje vo svojej tvorbe najmä cyrilometodovskú tému a etiku mýtov o svätcoch, etiku skutkov i iných Kristových nasledovníkov, vnáša nielen do svojich umeleckých diel, ale aj do svojho života. Tak ako si ho vážia a hodnotia v odborných umeleckých kruhoch môžeme súhlasiť s konštatovaním, že „... jeho ikony sú plné jasou, duchovného pokoja a vrúcnosti. Akoby v nich neboli žiadne tieň, ani smútok, iba nádej... Naplnený vierou a poučený odkazom byzantského umenia, najmä ikonopisom, vyjadril svedectvo o duchovných hodnotách histórie ľudstva.“ (cit. Anton Jusko – Misia sv. Cyrila a Metoda na Slovensku).

V 2. pôstnu nedeľu 4. marca boli veriaci, zhromaždení okolo svojho biskupa v gréckokatolíckom chráme Povýšenia svätého Kríža na Ondrejskom cintoríne v Bratislave, svedkami nevšednej udalosti. Po slávnostnej archijerejskej svätej Božskej liturgii sv. Vasil'a Veľkého (tá sa slúži práve každú nedeľu v priebehu 40-dňového veľkého pôstu) bol nášmu svetoznámemu umelcovi udelený pápežský Rád sv. Silvestra. Je to najvyššie ocenenie, ktoré je určené laikom v Katolíckej cirkvi. Tento mu udelil Najvyšší veľkňaz, rímsky pápež, Benedikt XVI. rukami prešovského eparchu ThDr. Jána Babjaka, SJ. Radu pre vedu, vzdelanie a kultúru pri Konferencii biskupov Slovenska zastupoval jej predseda - biskup Mons. František Rábek. Slávnostnú atmosféru dotváral nádherný liturgický spev chrámového zboru Kyrillomethodeon pod vedením Mgr. art. Adriána Kokoša. Završením slávnosti bola pápežská hymna v cirkevno-slovanskom jazyku, „Mnoholitstviye“ prítomným biskupom i ocenenému umelcovi a jeho vzdanie vďaka predovšetkým Pánu Bohu

za mimoriadny talent i poďakovanie všetkým, ktorí túto milú cirkevnú a historickú udalosť v živote bratislavskej gréckokatolíckej komunity pripravili.

Vladimír Miroššay / snímka autor

Docent Chalupecký pred študentmi FF KU v Ružomberku

Témou Kresťanská Európa v dobe svätého Tomáša Akvinského sa v pondelok, 5. marca, zaoberal pred študentmi Filozofickej fakulty (FF) Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku Doc. PhDr. Ivan Chalupecký.

„Tomáš Akvinský sa stal osobnosťou, ktorá ovplyvnila kresťanskú teológiu a filozofiu a súčasnú modernú európsku kultúru počas mnohých storočí a nestratila vplyv ani v súčasnosti,“ poznamenal v Aule Jána Pavla II. Chalupecký. Akvinský je podľa neho geniálny mysliteľ a teológ, a hlboko veriaci mystik.

Docent Chalupecký sa nazdáva, že väčšina diel, ktoré o ňom vznikli už iba komentuje jeho život, dielo a učenie. Aby mu však lepšie akademická obec porozumela, v prednáške v rámci Fakultného seminára, predstavil prostredie, v ktorom žil. „Tomáš nebol vedeckým suchárom, bol to živý a pohyblivý človek, ktorý reagoval na problémy doby,“ povedal.

V ďalšej časti prednášky načrtoľ životopis sv. Tomáša Akvinského a pohľad na historické dianie v niektorých štátoch počas jeho života. Poukázal aj na historické fakty a údaje, ktoré ho ovplyvňovali. V niekoľkých bodoch sa venoval stavu kresťanstva v oblastiach, kde žil sv. Tomáš a charakteristike pápežov, ktorí žili v tej dobe. Poukázal i na protiklady spolužitia ľudu a šľachty a problémy, ktoré mali vtedajší kresťania.

„Tomáš, tento najvynikajúcejší teológ stredoveku vytvoril syntézu medzi teologickým a filozofickým myslením, medzi ľudským prirodzeným a duchovným svetonázorom, ako nik pred ním a nikto po ňom,“ podotkol Chalupecký. „Keď považujeme 13. storočie za prelom medzi starovekom a novovekom, stojí na začiatku novovekej filozofie a teológie sv. Tomáš.“

„Možno sa vám zdá téma odtrhnutá od súčasnosti, mnohé veci, ktoré dnes pozeráme ako súčasné, však sú založené na skúsenosti a poznani z minulosti,“ povedal. „Jeden z príkladov je napríklad odmietnutie zmienky o Bohu v Preambule Európskej ústavy,“ pripomenul Chalupecký. Bez tohto semena, ktoré zasial sv. Tomáš Akvinský a doba v ktorej žil, by podľa neho mohli byť mnohé veci iné.

„Dnes sa svietilo v sieňach pamäti. Docent Ivan Chalupecký sa zaskvel konkrétnosťou, pamätlivosťou a tou cnosťou, ktorou je pamäť,“ povedal v závere dekan FF KU doc. Imrich Vaško. Spišský historik, archivar, pedagóg, autor a zostavovateľ niekoľkých desiatok

monografií a zborníkov z histórie miest a obcí Spiša pôsobil od roku 1996 šesť rokov na katedrách náboženskej výchovy a histórie na Katecheticko-pedagogickej fakulte a neskôr už samotnej FF KU v Ružomberku.

Po prednáške sa na dekanáte fakulty uskutočnilo uvítanie 388-stranovej publikácie Ružomberský historický zborník I., ktorého zostavovateľom je odborný asistent a zástupca vedúceho KH FF KU v Ružomberku Mgr. Peter Zmátlo, PhD.

Michal Lipiak

Výstava fotografií v kňazskom seminári v Prešove

Dňa 7. marca 2007 sa v Gréckokatolíckom kňazskom seminári blahoslaveného Pavla Petra Gojdiča konala vernisáž výstavy fotografií pod názvom: „Dejinná udalosť Gréckokatolíkov Slovenska, blahorečenie biskupa Pavla Petra Gojdiča v Ríme.“ Výstava sa koná pri príležitosti druhej púte gréckokatolíkov do Ríma, pri ktorej naša cirkev ďakuje Bohu za milosť biskupskej vysviacky udelenej dnes už blahoslavenému vladykovi Pavlovi Petrovi Gojdičovi, OSBM v Ríme pred 80 rokmi.

Túto výstavu zostavil doc. Ing. Viliam Ján Gruska a o životopisné údaje ju doplnil Lukáš Mackovjak. Na 24 paneloch je možné vidieť viac ako 120 fotografií a prečítať si niekoľko krátkych textov o živote blahoslaveného Pavla Petra Gojdiča, OSBM. Výstava už bola prezentovaná napr. v Bratislave, Telgárte či Kojšove.

Expozícia je pre verejnosť prístupná na prízemí Gréckokatolíckeho kňazského seminára blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove v pracovných dňoch od 12:00 do 16:00. Výstava potrvá do 15. apríla 2007.

Pavol Feník, bohoslovec

Fatimská sobota v Michalovciach

V prvú marcovú sobotu sa konala tradičná celoexarchátna fatimská sobota v Chráme Svätého Ducha v Michalovciach. V cykle prednášok o novom obraze krstu sa o. Vladimír Varga zameril na úkon zriekania sa zlého ducha, ktorý predchádza úkonu zjednotenia sa s Kristom. Po dedičnom hriechu má byť kresťan pripravený otvorene sa vzoprieť úkladom Zlého a to nielen pri krste, ale v každom pokúšaní. Kristus odpovedal na

pokúšanie diabla adekvátnymi úryvkami z Písma a tým odmietol akýkoľvek náznak spolupráce so Zlom.

Božskú liturgiu slávil vladyka Milan Chatur, košický apoštolský exarcha. V kázni adresoval veriacim výzvu Panny Márie na pokánie, ktorá sa uskutočňuje zmenou zmýšľania. „Ak pôstne snaženie zostane len pri vonkajších skutkoch, neprinesie trvalé duchovné ovocie“ uviedol vladyka a vyzval preplnený chrám veriacich k zmene vnútorných postojov v každodenných oblastiach života.

Molebenom k Bohorodičke pred jej ikonou sa ukončila liturgická časť stretnutia, ktoré bude pokračovať až prvú májovú sobotu v Klokočove. Na záver bol plodný dialóg na tému krstných obradov a možnosti udeľovania exorcizmu mimo krstu.

Michal Hospodár

Príprava reštaurovania katedrály Baziliky sv. Emeráma v Nitre

Nitriansku hradnú katedrálu - Baziliku sv. Emeráma čaká v najbližších rokoch obnova interiéru. Pôjde o rozsiahly projekt, ktorý sa uskutoční na základe už realizovaného reštaurátorského výskumu výtvarnej výzdoby tímom Doc. akad. maliara Vladimíra Plekanca.

Práce sa začnú už na budúci mesiac a podľa vyjadrení odborníkov potrvajú pravdepodobne do roku 2013. Podľa slov nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka, financované budú predovšetkým zo zdrojov miestnej cirkvi, ambíciou je získať prostriedky aj z európskych fondov, od mesta i od sponzorov. Hradná katedrála v Nitre bude pre verejnosť prístupná aj počas obnovy – tak pre prehliadky ako aj pre bohoslužby.

Naposledy sa v tomto starobyľom chráme uskutočnili rozsiahlejšie opravy umeleckých diel pred Pribinovými oslavami v roku 1933 a po II. svetovej vojne. **M. Lyko**

Metodický seminár o emocionalizácii vyučovacieho procesu

Metodický seminár s názvom Emocionalizácia vyučovacieho procesu sa uskutoční 29. marca 2007 v Metodicko-pedagogickom centre v Prešove. Cieľom podujatia je získať poznatky a praktické skúsenosti z využitia emocionalizačných prvkov vo vyučovaní náboženstvá-naboženskej výchovy. Podujatie je otvorené.

Kontakt: Diecézny katechetický úrad Prešovskej eparchie, Hlavná 1, 08001 Prešov, t. č. 051 756 2601 **-pc-**